

ת"פ 32806/09/13 - מדינת ישראל נגד ש' ק'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 דצמבר 2015

ת"פ 32806-09-13 מדינת ישראל נ' ק'

בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ש' ק'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד תמר בוקשפן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתאריך 9.9.15 הוריתי על זיכוי של הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום לאחר שבבדיקה פסיכיאטרית שנערכה לו, נמצא כי לא היה כשיר מהותית בעת ביצוע העבירות, אך כשיר כיום דיונית לעמוד לדין.

בין הצדדים התגלעה מחלוקת בשאלה אם יש לקבל את המלצת הפסיכיאטר המחוזי ולכפות על הנאשם קבלת טיפול על דרך של צו מרפאתי כפוי.

לצורך כך, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית עדכנית, על מנת שייבחן מצבו הנפשי ומצב מחלתו נכון להיום. מידת המסוכנות, אם קיימת כזו, להישנות ביצוע העבירות תחת מצב המחלה בו הוא נתון.

בחוות הדעת שהתקבלה לקראת הדיון היום, קובע פסיכיאטר מומחה מלשכת הפסיכיאטר המחוזי, כי הנאשם לוקה ככל הנראה במחלת נפש, אך בבדיקתו לא נמצאה עדות לקיומו של תסמין פסיכוטי כלשהו.

עם זאת, ציין הפסיכיאטר כי במצבים פסיכוטיים הנוגעים למחלתו, הנאשם מסוכן לסובבים אותו וכי במצב

פסיכוטי, התנהגותו עלולה להיות אלימה. לפיכך, על מנת להפחית את הסיכון שבהידרדרות למצב פסיכוטי, המליץ לכפות על הנאשם טיפול מרפאתי תחת צו.

ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את המלצות הפסיכיאטר המחוזי, כשלטענתו מתמלאים התנאים הקבילים בסעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א-1991 (להלן החוק).

ב"כ הנאשם מתנגדת לבקשה, כשלטענתה הנאשם מצוי ברמיסיה ממחלתו כבר מזה שנתיים, לאחר ששוחרר מאשפוז ומבלי שנקבע כי עליו להמשיך ולקבל טיפול מרפאתי.

ב"כ הנאשם הפנתה להחלטת כבוד השופטת דיסקין, בע"ו (תל אביב) 41097-04-13, לב נגד הועדה הפסיכיאטרית מחוז מרכז, שם קבעה כדלקמן: "ברמה העקרונית, כפיית אשפוז מרפאתי מהווה פגיעה בזכויות חולה הנפש, שכן היא פוגעת בחירותו ובאוטונומיה שלו, גם אם לא בעוצמה של אשפוז כפוי... בשני המקרים סמכות הועדה למתן הצו קמה בהתקיים מסוכנות ממשית ומוחשית, ולצורך זה לא די בחשש תיאורטי לקיומה...ודאי כך בשים לב לעובדה שרופאיו המטפלים של המערער קובעים במפורש כי הוא ללא סימנים פסיכוטיים...".

צודקת ב"כ הנאשם בטיעונה כי האמור בסעיף 15(ב) לגבי הצורך לקבוע שהנאשם עדיין חולה כתנאי להוצאת הצו, משמעו כי הוא שרוי עדיין במצב פסיכוטי, שכן אם לא נפרש כך את דברי המחוקק, המשמעות תהא שכל מי שנקבע לגביו שהוא חולה במחלת נפש, מיום הקביעה, תחול עליו הוראת סעיף 15(ב), ולאור האופן בו מנוסח הסעיף, לא ניתן לקבל פרשנות זו.

בנסיבות אלה, כשעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהנאשם כיום נתון ברמיסיה מלאה ללא עדות לקיומו של תסמין פסיכוטי כלשהו, לא ניתן לקבוע כי כיום הנאשם חולה, מצב שהנו תנאי להוצאת צו אשפוז או צו מרפאתי כפוי.

נוכח האמור לעיל, אני דוחה את בקשת המאשימה להורות על צו טיפול מרפאתי כפוי. ככל שהפסיכיאטר המחוזי סבור שהנאשם זקוק לטיפול כלשהו, נתונה לו הסמכות להוצאת צו אשפוז או הוראת טיפול מרפאתי, בהתאם לסעיף 11 לחוק.

ניתנה והודעה היום ב' טבת תשע"ו, 14/12/2015 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

אליה